కొండల్రావు ప్రేమకథ

చిత్రపు హనుమంతరావ్

ఆరోజు ఒకటో తారీకు. సాయంత్రం ఐదున్నర గంటల సమయం. అన్నపూర్ణమ్మ మాటిమాటికీ వరండాలోకి వచ్చి, రోడ్డువైపు దృష్టిసారించి చూసి, వంటగదిలోకి తిరిగి వెళుతోంది. ఆవిడ అట్టే సారు వరండాలోకి, వంటగదిలోకి తిరక్కుండనే, హుషారుగా ఈలవేసుకుంటూ 'మమ్మీ' అంటూ వచ్చాడు కొండల్రావు. అతను వచ్చేసరికి, అన్నపూర్ణమ్మ వంటగదిలో వుంది. అతడి మాట వినపడ్డమే తరువాయి 'వస్తున్నానురా కొండా' అంటూ రెండంగల్లో హాల్లోకి వచ్చిందావిడ. కొండల్రావు ప్యాంటు జేబు లోంచి డబ్బుతీసి ఆవిడ చేతికిచ్చాడు.

జీతం ఇటిగోనే అమ్మా!" అన్నాడు.

అన్నపూర్ణమ్మ మొహం గ్యాసు లైటులా వెలిగిపోయింది. కొడుకు జీతం తనచేతికిచ్చినప్పుడు ప్రతినెలా అనుకుంటున్నట్లే ఈసారికూడా "మా కొండ బంగారుకొండ" అనుకుంది. తర్వాత నోట్లు లెక్కపెట్టడంలో నిమగ్నురాలైంది.

"మమ్మీ" అంటూ మాటలు నాన్చేడు కొండలరావు.

అన్నపూర్ణమ్మ తలెత్తి కొడుకు వైపు ప్రేమగా చూస్తూ.

"ఏమిట్రా కొండా" అంది.

"అమ్మా.... ప్రకాశం సినిమాకు వెళదామన్నాడే.... వెళ్లమంటావుటే!"

అన్నపూర్ణమ్మ మరింత మురిసిపోయింది. ఈ రోజుల్లో జీతమంతా తల్లి చేతుల్లో పెట్టే కొడుకులూ, "సినిమాకు వెళ్ళమంటావా?" అని తల్లిని అడిగే కొడుకులూ వుంటారంటే ఆశ్చర్యమేమరి! తనకొడుకు అంత ఉత్తముడయినందుకు అన్నపూర్ణమ్మ మురిసిపోవడంలో వింతేముంది?

"అలాగే వెళ్ళిరా నాన్నా...రాత్రి భోజనానికి ఆలస్యమవుతుంది. పొద్దున్నెనగా తిన్న నాలుగు మెతుకులు. కాస్త ఉప్మా యేనా చేసానుండు...." అంటూ లోపలకు వెళ్ళబోయి "యిందు ఇది నీఖర్చుకి అట్టేపెట్టుకో...." అంటూ ఓ పది రూపాయల నోటు అతడి చేతికిచ్చింది.

కొండలరావు ఆఫీసు బట్టలు విప్పేసి, ఓ తుండుగుడ్డ కట్టుకొని స్నానానికి వెళ్ళాడు. అతను స్నానం ముగించుకొని వచ్చేసరికి, అన్నపూర్ణమ్మ పచ్చిమిరపకాయలు దట్టంగా వేసి 'ఉప్మా' తయారు చేసింది. కొండలరావు వచ్చి బుద్ధిగా కూర్చున్నాడు. అన్నపూర్ణమ్మ ఉప్మా ప్లేటు అతడిదగ్గర పెట్టింది. మంచి ఆకలి మీద వున్నాడేమో ఆవురావురుమంటూ తినేశాడు. తల్లి మరికాస్త వడ్డిస్తూంటే-

"ఇంక చాలే అమ్మా...." అన్నాడు.

"పిచ్చినన్నాసి. పొద్దున్నెనగా తిన్న నాలుగు మెతుకులు. నీ కడుపు నిండిందో లేదో నాకు తెలుస్తుందిరా...."

"అంతా నాకే పెట్టేస్తే మరి నీ కేదే అమ్మా!"

"నీ కడుపు నిండితే నా కడుపు నిండినట్టుకాదురా? మరో అరగంటలో నేను భోజనం చెయ్యనూ?..."

కొండలరావు మరి మాట్లాడక ఉప్మా తినేశాడు. ఈ లోపున అన్నపూర్ణమ్మ చిక్కటి కాఫీ గ్లాసుతో తెచ్చి ఇచ్చింది. కాఫీ త్రాగి డ్రెస్ వేసుకోవడానికి తనగది లోకి వెళ్ళాడు కొండలరావు.

వల్లని పెల్లను పట్లూ, తెల్లటి టెర్లిన్ చొక్కా టక్ చేసుకుని, నిలువుటద్దం ముందుకు వచ్చి సరిచేసుకున్నాడు. ముఖానికి కాస్త 'క్లోకేలామిన్' పులుముకుని 'పాండ్స్' పౌడరు దట్టించాడు. నొక్కుల జుట్టుకు 'బ్రిల్‌క్రీమ్' పట్టించి, దువ్వుకున్నాడు. ఓ పాయ జుట్టుతీసి నుదుటిమీద

వడేసుకున్నాడు. ఆటుతర్వాత కొన్ని క్షణాలు తన విగ్రహాన్ని చూసుకుంటూ నిలబడిపోయాడు. తన విగ్రహాన్ని చూసుకుంటుంటే అతడికి ముచ్చట వేసింది. "చూడ ముచ్చటైన వాడివిరా కొండ్రావూ" అనుకున్నాడు. అని అనుకోవడమే తరువాయి అతని పెదాలపై చిరునవ్వు మెదిలింది. దాంతో పై పెదవి పైకి వెళ్ళి ముందు పళ్ళు బయటపడ్డాయి. వాటిని చూడ్డంతో అతడి ఉత్సాహం చప్పున చల్లారిపోయింది. మధ్యాహ్నం 'బాంక్' లో జరిగిన సంఘటన గుర్తుకొచ్చింది. ఎవరో ఆసామి ఏదో అడుగుతుంటే పేరిశాస్త్రి తన వైపు చూపిస్తూ అంతటితో వూరుకోక, 'ఆ పళ్ళెత్తాయన దగ్గరకెళ్ళండి' అన్నాడు. తనకు పీకలదాకా కోపం వచ్చేసింది. పేరిశాస్త్రి పీక నులిమేయాలన్నంత కోపం వచ్చేసింది. తనకు పళ్ళెత్తా, వాడు మహా అందగాడా? స్ఫోటకం మచ్చలూ వాడూను తనవైపు చూపించి, ఆయన దగ్గరికి వెళ్ళండంటే సరిపోదూ?

తనకు పళ్ళెత్తు లేకపోతే గ్రెగరీ పెక్‌లా వుండి వుండేవాడు!

కొండ్రావు ఉస్సూరుమని నిట్టూర్చి కుర్చీలో చతికిలపడిపోయాడు.

పావుగంట గడచినా, కొడుకు తన గదిలోంచి బయటపడకపోయేసరికి [illegible] దానికి [illegible] హైమూ [illegible] ఆ గదిలోకి వచ్చింది అన్నపూర్ణమ్మ. దిగులుగా కుర్చీలో చతికిలబడివున్న కొడుకును చూసి-

"సినిమాకు వెళతానన్నావు... కుర్చీలో అలా చతికిలపడిపోయావేమిరా కొండా. ఆరుంపావు కావస్తోంది...." అంది.

కొండ్రావు తలెత్తి తల్లి వైపు చూసి-

"అమ్మా.... నాపళ్ళెత్తా?" అన్నాడు.

"ఎవర్రా ఆ మాటన్నది... నాదగ్గరకు తీసుకురా .... వాడి పళ్ళు రాలగొట్టేస్తాను .... అయినా ఎవరో ఏదో అనుకుంటే మనకేం పోతుందిరా పిచ్చి సన్నాసీ.... వెళ్ళు సినిమాకు వెళ్ళు.... ఆట మొదలు పెట్టేస్తారు...."

కొండ్రావు తిరిగి హుషారు తెచ్చుకుని, జోళ్ళు వేసుకుని, బయటకు వెడుతూ "వెళ్ళొస్తానే అమ్మా...." అన్నాడు.

అన్నపూర్ణమ్మ కొడుకువైపు చూస్తూ 'పిచ్చి సన్నాసి' అనుకుంది.

• • •

పరంధామయ్యగారి భార్య అన్నపూర్ణమ్మ. వాళ్ళ సంతానమల్లా ఓ కొడుకు, ఓ కూతురు. కొడుకు కొండ్రావు. కూతురు రుక్మిణి. కొండ్రావు కన్నా రుక్మిణి నాలుగేళ్ళ చిన్నది.

పరంధామయ్యగారు తాలూకా ఆఫీసులో గుమాస్తా. 'ఉద్యోగం పురుష లక్షణం' అనబట్టి చేస్తున్నారు కాని, కాకపోతే ఆయనకు ఆ గుమాస్తాగిరీ చెయ్యవలసిన అవసరం లేదు. రాజమండ్రిలో ఓ స్వంత ఇల్లూ, నర్సాపురం తాలూకాలో కాలువమీద [illegible] వేసుకున్న జనగు బాటయ్యే పొలాలూ వున్నాయి. (సశేషం)

కొండల్రావు పుట్టినప్పుడు రబ్బరు బొమ్మలాగే వున్నాడు. పళ్లొచ్చేవరకూ ముద్దొస్తూనే వుండేవాడు, అయితే పళ్లు రావడమే తరువాయి ముందుకు పొడుచుకు వచ్చినై. అతడి పళ్ళెత్తు చూసినప్పుడల్లా 'పీడికి మేనత్త పోలిక వచ్చింది' అనుకునేది అన్నపూర్ణమ్మ. పరంధామయ్యగారు మాత్రం 'పీడిది మా చెల్లెలు పోలిక' అనుకుని మహా సంతోషపడిపోయేవారు.

పరంధామయ్యగారి చెల్లెలు అనసూయమ్మ. పెళ్ళయిన మూడో సంవత్సరానికల్లా భర్త 'హరీ'మనడంతో ఆవిడ అన్నగారిదగ్గరే వుండేది.

తనకు పిల్లలు లేకపోవడంవల్ల, అనసూయమ్మ అన్నగారి పిల్లలంటే మహా అపేక్షపడేది తన పోలికకావడంవల్ల కాబోలు, కొండల్రావుపై ఆవిడకు అభిమాన వాత్సల్యాలు రోజు రోజుకూ అతడి పళ్ళెత్తులాగే పెరిగిపోయినై. కొండల్రావుకు ప్రత్యేకత చూపించేది. ఎల్లవేళలా ఆవిడ మనసంతా అతడిపైనే వుండేది. అతడి అవసరాలన్నీ తనే చూసేది. దగ్గర కూర్చుని అన్నం కొసరి కొసరి తినిపించేది.

కొండల్రావుకు ఆరో ఏట రాగానే స్కూల్లో చేర్పించారు అంత చిన్న వయసులో పిల్లవాడిని స్కూల్లో చేర్పించడం అనసూయమ్మకు సుతరామూ ఇష్టం లేదు అయినప్పటికీ అన్నగారికి ఎదురు చెప్పలేక వూరుకొంది. పొద్దున్న కొండల్రావు స్కూలుకు వెడుతూంటే 'క్యారియర్' సర్ది ఇచ్చేది. అతడు వెళ్ళడమే తరువాయి, 'నాలుగెప్పుడవుతుందా' అని ఎదురు చూసే దావిడ. ఆవిడ కొండల్రావు ఎంత అల్లరి చేసినా వూరుకునేది. కాని రుక్మిణి ఏ పాటి అల్లరి చేసినా సహించేది కాదు. మడి బట్ట ముట్టుకున్నందుకు కొండల్రావునైతే 'మడిబట్ట ముట్టుకుంటే ఎలాగరా పిచ్చి నాన్నా' అనేసి వూరుకునేసి. కాని రుక్మిణినైతే పట్టుకుని నాలుగు దెబ్బలు వేసేది. అంతేకాదు కొండల్రావు ఏ పిల్లాడితోనైనా తగవు పెట్టుకుంటే తప్పెవరిదో తెలుసుకో కుండానే కొండల్రావును సమర్థించి పిల్లవాడిని నాలుగు తిట్లు తిట్టి పంపించేది అప్పుడప్పుడు పరంధామయ్యగారు చెల్లెలిని మందలించేవారు.

"కొండల్రావుని మరీ ముద్దు చేస్తున్నావే అనసూయా. వాడి అల్లరి నానాటాను ఎక్కువై పోతోంది."

అనసూయమ్మ నవ్వి,

"నువ్వు మరీ చెబుతావు అన్నయ్యా! ఆ వయసుపిల్లాడు అల్లరి చెయ్యక ఏం చేస్తాడు? మరో నాలుగేళ్లు పోతే వాడే బుద్ధిమంతుడవుతాడు" అనేది.

"మరి రుక్కు అల్లరిచేస్తే వూరుకోవేం వదినా? అది మాత్రం చిన్నపిల్ల కాదా....?" అనేది అన్నపూర్ణమ్మ.

"ఆడకూతురికి అల్లరి అందం కాదు

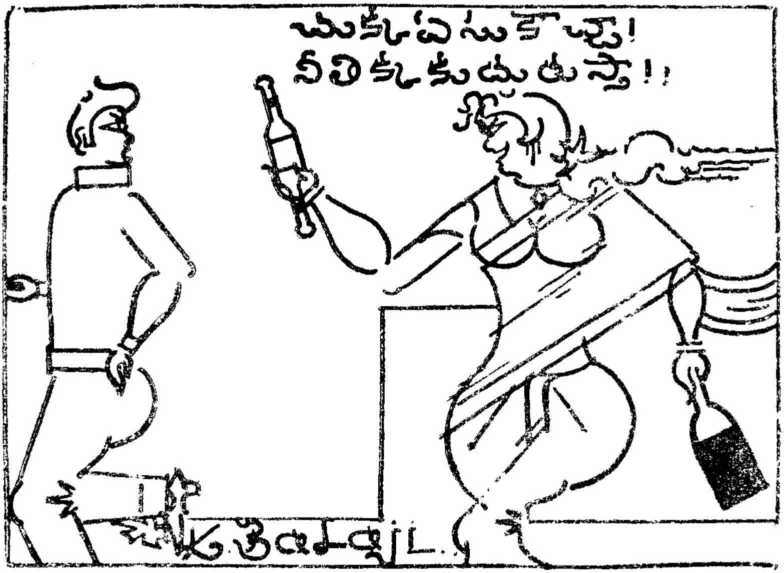

వదినా ... ఆడది అణకువగా వుంటేనే అందం...

ఆ యింట్లో పిల్లలు ఇద్దరే అయినా వారిరువురికీ ఒక్క క్షణంకూడా పడేది కాదు.

"అమ్మా ఈ పళ్ళెత్తువాడు చూడవే" అనేది రుక్మిణి.

"పళ్లేవే ... ఎలుక తోక జడదానా" అనేవాడు కొండల్రావు.

రుక్మిణి అక్కడితో పడివుంటే సరి లేకపోతే నచ్చుకుని ఆ గూబా, ఈ గూబా నాలుగు వాయించేవాడు. రుక్మిణి ఏడుస్తూ తల్లి దగ్గరకు వెళ్ళేది. 'పళ్ళెత్తువాడు కొట్టాడే' అంటూ. అనసూయమ్మ అక్కడ వుంటే,

'మంచి పనిచేశాడు. విమ్మ మరి నాలుగు తన్నాల్సింది. అన్నయ్య అని లేదూ? పళ్ళెత్తువాడా...? చిన్నాంతరం పెద్దంతరం లేదు. ఈ సారి మళ్ళీ అలా అన్నావంటే, వాడు కాదు, నేనే నాలుగు వాయిస్తాను," అనేది.

పైకి ఏమీ అనలేకపోయినా, రుక్మిణికి మేనత్తపై పీకపరకూ కోపం వుండేది

కొండల్రావు ఎంత అల్లరి చేసినా చదువులో ఎప్పుడూ చురుకుగానే వుండే వాడు క్లాసు 'ఫస్టు' మార్కులన్నీ అతడికే వచ్చేవి. తల్లి తండ్రి 'సంతోషం' అన్నా, అనసూయ మాత్రం మహా సంబర పడిపోయేది. అతడికి ఇష్టమైన వంట కాలన్నీ చేసి పెట్టేది. ఇంటికి వచ్చిన వాళ్ళందరికీ 'మా కొండగాడికి 'ఫస్టు' మార్కు వచ్చిందని' ముఖం ఇంత చేసుకుని ఘనంగా చెప్పుకునేది.

జ్ఞానం వచ్చినప్పటి నుండీ కొండ్రావు ఓ పిల్లపై మనసును పెంచుకున్నాడు. ఆ పిల్ల అతడి స్వయానా మేనమామ నరసింహంగారి కడసారి సంతానం పాప ఆ పిల్లపేరు వసంత. ఆ పిల్ల కొండ్రావు కనబడ్డా కూడా 'కొండ బావా' అంటూ తిరిగేది:

వసంత కొండ్రావు కన్నా సుమారు అయిదేళ్ళు చిన్నది. అన్నపూర్ణమ్మ ఆ పిల్లని ముద్దుగా 'కోడలా' అని పిల్చుకునేది. అనసూయమ్మ ప్రేమతో 'అమ్మాయీ' అనేది. ఇక నరసింహం గారు కొండ్రావును 'అల్లుడూ' అనేవారు. 'మా కొండ తెలివైన వాడని' అనుకుని మహా సంతోష పడేవారు.

సంవత్సరాలు గడిచినై. కొండ్రావు 'ఎస్సెల్సీ' పాసై కాలేజీలో చేరాడు.

వయసొచ్చిన మగవాడు అందమైన ఆడపిల్లలవైపు చూడ్డంలో వింతేమీ లేదు. అయితే అందమైన కాలేజీ అమ్మాయిలు కొండ్రావు తనవైపు చూస్తున్నప్పుడు 'ఆ పళ్ళెత్తువాడు మనవైపు అలా చూస్తాడేమిటీ?' అనుకుని చెప్పులు కోసుకునే వారు. 'లెక్చరర్లకు అతడంటే ప్రత్యేకమైన అభిమానం వుండేది. ఎప్పుడూ 'ఫస్టు'మార్కులు తెచ్చుకుంటూ వుండడం వల్ల. ఇడ్లీ పప్పు రుబ్బినట్టు పుస్తకాలను రుబ్బేసి అతడి క్లాసు అమ్మాయిలు 'ఫస్టు' మార్కు తెచ్చుకుందామని ఎంతగా ప్రయత్నించినా ఫలించేది కాదు. వాళ్ళు కొండ్రావుకు 'జాంబవంతుడు' అని పేరు పెట్టుకున్నారు. అతడికి 'ఫస్టు'మార్కు వచ్చిందని లెక్చెరరు చెప్పినప్పుడు 'జాంబవంతుడి డౌన్ డౌన్' అనుకునే వారు కసిగా. అబ్బాయిలు కొండ్రావు 'హిప్పీ' అని పైకే అనేవారు.

నాలుగేళ్ళు గడిచినై. కొండ్రావు 'బి. ఏ' ఫస్టు క్లాస్‌లో పాసైనాడు. రుక్మిణి ఎస్సెల్సీ పాసయింది. ఆమె యౌవనవతి అయింది. ఎలుక తోక జెడ బారెడు పొడుగైంది. ఇప్పుడు కొండ్రావును 'పళ్ళెత్తువాడు' అనడం మానేసి ప్రేమతో 'అన్నయ్యా' అంటోంది,

రుక్మిణి కాలేజీలో చేరాలని ఉబలాట పడింది కాని అనసూయమ్మ మొదట్లోనే అడ్డుపుల్ల వేసింది.

"ఒరేయ్ అన్నయ్యా....దానికి వయసొచ్చింది....త్వరలో పెళ్ళి చేసెయ్యాలి ఆడకూతురికి అంతకన్నా చదువు అనవసరం:" అంటావిడ పరంధామయ్యగారితో

ఆవిడ మాటకు ఎదురు చెప్పగల ధైర్యం అన్నపూర్ణమ్మకుగాని, పరంధామయ్యగారికి కాని లేదు. ఆవిడకు ఎదురు చెప్పగలిగినవాడల్లా కొండ్రావు. రుక్మిణి అన్నగారి సహాయాన్ని అర్థించింది. తగిన సమయం చూసి మేనత్తను ఒప్పించగలిగాడు కొండ్రావు.

"ఒరేయ్ కొండా .... నీ మాట కాదనడ మెందుకని వూరుకున్నాను కాని

ఆడకూతురికి అంతకన్నా చదువు అనవసరంగా .... సరేకానీ ...." అంది అనసూయమ్మ.

ఫలితం — రుక్మిణి కాలేజీలో చేరింది.

కొండల్రావుకు ఆంధ్రా యూనివర్సిటీలో 'ఎమ్మే'కి సీటు వచ్చింది అతడు పై చదువు వెళ్ళడం అనసూయమ్మకు ఇష్టం లేదు. కానీ పై చదువుకు వెళ్తుతూండడంవల్ల ఎదురు చెప్పలేకపోయింది. కొండల్రావు విశాఖపట్టణం వెళ్ళిపోయాడు. వెళ్లేముందు వారానికో ఉత్తరం వ్రాస్తానని మేనత్తకు మాట ఇచ్చాడు కొండల్రావు. అతడు యిచ్చినమాట నిలబెట్టుకున్నాడు అనసూయమ్మ ఉత్తరం అందడమే తరువాయి సమాధానం వ్రాసి పదే పదే వేళపట్టున భోజనం చెయ్యమనీ, రాత్రిపూట ఎక్కువసేపు మేలకువగా వుండద్దనీ, పళ్ళూ, ఫలాలూ, పాలూ తీసుకోమనీ, ఆరోగ్యం జాగ్రత్తగా చూసుకోమనీ మరీ మరీ వ్రాసేదావిడ.

మూడు నెలలు గడవకుండానే జ్వరం పడి ఇంటికి వచ్చేశాడు కొండల్రావు. అనసూయమ్మ అతడిని చూసి, 'బంతిలా ఉండే పిల్లాడు పుల్లలా అయిపోయాడ'ని కళ్ళ నీళ్లు పెట్టుకుంది. అనసూయమ్మ శుశ్రూషవల్లనైతేనేం, మందువల్లనైతేనేం, కొండల్రావు జ్వరం నాలుగో రోజుకల్లా తగ్గింది.

"అన్నయ్యా" .... పిల్లవాడిని ఆ "హాస్టలు" భోజనం పడ్డంలేదు.....నే వెళ్ళి వేళకింత వండిపెడతాను...." అంది అనసూయమ్మ.

"వదినకు వాడంటే ఎంత ప్రేమ" అనుకుంది అన్నపూర్ణమ్మ.

"ఎందుకే అనసూయా....అనవసరపు శ్రమ...' అన్నారు పరంధామయ్యగారు.

"శ్రమేమిటన్నయ్యా వాడు లేకపోతే నాకు తోచడంలేదు నువ్వు నామాట కాదనకు...."

పరంధామయ్యగారు ఎదురు చెప్పలేకపోయారు. కొండల్రావు ఎగిరి గంతు వేశాడు. అతడు విశాఖపట్టణం వెడుతూ.

"ముందు నే వెళ్ళి ఓ చిన్న వాటా

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడెన్సా
విరేచనముతో
చికిత్సను పొందండి
— శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!
Bensons-2141-TEL

అద్దెకు చూస్తాను అక్కా...ఆ తర్వాత నువ్వు వచ్చేద్దువు గాని..." అన్నాడు.

వెళ్ళిన వారం రోజులకల్లా అద్దె ఇల్లు కుదుర్చుకుని, రాజమండ్రి వచ్చి [illegible] వాడే మేనత్తను తీసుకుని [illegible] వెళ్ళిపోయాడు కొండల్రావు.

కొండల్రావు "ఎమ్మే" ప్రీవియస్ పాసయ్యాడు. వసంత "పియుసి" పాసయింది.

[illegible] పెళ్ళి [illegible], వసంత కాలేజీలో చేరింది.

మరో ఏడాది గడిచింది. కొండల్రావు 'ఎమ్మే' ఫస్టు క్లాసులో పాసైనాడు. అన్నపూర్ణమ్మగారేమి, [illegible] అనసూయమ్మ [illegible] తెలిసిన వాళ్ళందరికీ మా కొండ ఎమ్మే ఫస్టుక్లాసులో పాసయ్యాడని చెప్పుకుంది.

వసంత పియుసి పాసై బి ఎ లో చేరింది.

ఆ తర్వాత కొద్దిరోజులకు కొండల్రావుకు రాజమండ్రిలోనే ఓ "బ్యాంకి"లో ఉద్యోగమొచ్చింది. అనసూయమ్మ సంతోషానికి అంతులేదు. మొదటి నెల జీతం రాగానే అనితకు ఓ నేతచీర కొనిపెట్టాడు. కొండల్రావు. "ఓ రేయ్ కొండా .... కొందర్లా నువ్వు "[illegible]"నై పోవాల్రా అంటూ ఏడిపించిదావిడ.

కొడుక్కి ఉద్యోగం రాగానే పెళ్ళి చేసేద్దామనుకున్నారు సరంధామయ్యగారు. నరసింహంగారు కూడా కూతురి పెళ్ళి చేయాలన్న కంగారులోనే వున్నారు. తన కూతురిని తన కోడలుగా చేసుకుంటానని అక్కా, బావగారూ మాట ఇచ్చారు. అంతవరకూ బాగానేవుంది అయితే మేనల్లుడు "ఎమ్మే" పాసయి "బ్యాంకి"లో ఉద్యోగస్తుడు అయినప్పటి నుంచి పిల్లనిస్తామంటూ [illegible] వస్తున్నారు [illegible] బావగారూ [illegible] పెళ్ళి విషయంలో కంగారుపడసాగింది. అయితే వసంత [illegible] "బి.ఎ పూర్తవనీ నాన్నా... పెళ్ళికి అప్పుడే ఏమంత తొందరొచ్చింది అంది." అయితే ఆమె ఇంకా చదవడానికి నరసింహంగారు ఒప్పుకోలేదు. కాంతమ్మ "[illegible]" అంటూ విసుక్కుంది.

ఆఖరికి వసంత కొండల్రావుతో అంది "నాకు బి.ఎ పూర్తిచెయ్యాలని వుంది బావా....మన పెళ్ళి మరో మూడేళ్ళు వాయిదా పడేటట్టు చూడు...."

"సరే"నని ఆమెకు మాటిచ్చి మేనమామతో అన్నాడు కొండల్రావు.

"పాపని చేసుకునేది నేను మామయ్యా అదింకా చదువుకుంటానంటుంది వదిలేయండి....ఇంకెంత మూడేళ్ళే కద...దాని బి.ఏ పూర్తవగానే చేసుకుంటాను. మరో

సంబంధం ఒప్పేసుకుంటానేమోనని బెంగ పడక్కర్లేదు... నేను పాపను తప్ప మరో పిల్లను చేసుకోను...”

నరసింహంగారు అతడి మాటను కాదనలేకపోయారు.

“అనసూయమ్మకు “టైఫాయిడ్” జ్వరం వచ్చింది. వరంధామయ్యగారు శక్తికి మించి వైద్యం చేయించారు. అన్నపూర్ణమ్మ ఎప్పుడూ వేళలా ఆవిడ మంచం దగ్గరే కూర్చునేది. ఇక కొండలరావు సంగతి సరేసరి. “బ్యాంకి”కి వెళ్ళినా అతడి మనసు మాత్రం ఆవిడ దగ్గరే వుండేది. వారం రోజులు జ్వరంతో తీసుకుని శాశ్వతంగా కన్నుమూసిందావిడ. ఆఖరి క్షణంలోకూడా “కొండా” అని కలవరిస్తూనే వుంది.

అనసూయమ్మ మరణం తర్వాత కొండల్రావులో చలాకీతనం అదృశ్యమైంది. ఎప్పుడూ వేళలా ఆవిడను గురించే తలుచుకునేవాడు. అతడు ఆ దెబ్బనుండి కోలుకునేసరికి వరంధామయ్యగారికి తీవ్రమైన వ్యాధి వచ్చింది. వ్యాధి ముదిరేవరకూ కనుక్కోవడంవల్ల ఎంత డబ్బు ఖర్చుపెట్టినా, పట్నంనుండి పెద్ద డాక్టర్లను తీసుకొచ్చి మందులు తీసుకున్నా వ్యాధి తగ్గుముఖంపట్టిందికాదు. సుమారు నాలుగు నెలలు మంచంలో తీసుకుని మరణించాడాయన.

కొండల్రావు ఉద్యోగంలో చేరి మూడేళ్ళకావస్తున్నది. వసంత బి.ఏ పరీక్షలు ముగిసాయి.

కాంపౌండర్ : ‘ఎందుకు నాకు అంత [illegible] మీ ప్రయత్నం మీరు చేశారు, కానీ [illegible] మరీ అంత బాధపడకండి డాక్టర్!

డాక్టర్ : అసలయ్యా కాదు నా బాధ నీకేం తెలుస్తుంది. నా బిల్లు చెల్లించకుండానే రోగి పోయాడని ఏడుస్తుంటే!

నరసింహంగారూ, అన్నపూర్ణమ్మ “కొండల్రావు-వసంతలపెళ్లి ఎప్పుడు చేసేద్దామా?” అన్న ఆతృతతో వున్నారు.

కొండల్రావు వసంత తనది ఎప్పుడవుతుందా? అన్న ఆతృతతోనే వున్నాడు మరి వసంత?—

కాలేజీలో చేరేంతవరకూ ఆమె మనసు వంకనూ కొండల్రావే ఆక్రమించుకున్నాడు కానీ ఆ తర్వాత హిందీ, ఇంగ్లీషు, తెలుగు సినిమాలు తెగ చూసింది; తెలుగు నవలలు చదివింది. అన్నింటిలోనూ నాయకుడు అందగాడు. ఏ నాయకుడికీ పళ్ళెత్తులేదు. మరి కొండ

బావ పళ్ళు భరించలేనంత ఎత్తు. ముందు పై పళ్ళు మరీను. కొత్త పెదవి కదిలితే చాలు అవి బయటపడతాయి. అందుకు తోడు ఆమె స్నేహితురాళ్ళు తరచుగా అనేవారు "మీ బావకి పళ్ళు అంత ఎత్తేమిటే వసంతా? అతగాడు నీకు భర్త అవుతాడంటే మాకు నీ మీద జాలిపుట్టుకు వస్తోందే"

కొత్తల్లో వాళ్ళు అలా అంటూంటే వసంత పూచికానేదికాదు. వాళ్ళమీద తిరగబడేది. రానురాను వాళ్ళ మాటల ప్రభావం ఆమెపై పడింది, అతడిని చూసినప్పుడల్లా వాళ్ళమాటలే గుర్తుకి వచ్చేవి. రానురాను అతడి పళ్ళను చూస్తుంటే రోత పుట్టుకురాసాగింది. అయితే యీ విషయం తల్లిదండ్రులకుగాని, కొండల్రావుకుగాని చెప్పలేదు. 'తన చదువు పూర్తి అయ్యేవరకు వాళ్ళు పెళ్ళిసంగతి ఎత్తరు. ఆ తర్వాత సంగతి చూసుకోవచ్చు' అనుకుందామె.

కొండల్రావుకు 'తనపళ్ళెత్తు' అన్న సంగతి 'బ్యాంకి' లో ప్రతి రోజూ ఎవరో ఒకరు గుర్తుచేస్తూనే వుంటారు. ఎవరినైనా తనదగ్గిరకు పంపవలసి వచ్చినప్పుడు 'ఆ తెల్లచొక్కా ఆయనదగ్గిరకి' అనో, 'గళ్ళచొక్కా ఆయన దగ్గిరకి' అనో అనరు. 'ఆ పళ్ళెత్తాయన దగ్గిరకెళ్ళండి' అంటారు. వాళ్ళలా అన్నప్పుడు వాళ్ళ పళ్ళు రాలగొట్టాలనిపిస్తుంది కొండల్రావుకు.

• • •

'బి. ఏ.' రిజల్ట్సు వచ్చాయి. వసంత సెకండు క్లాసులో పాసైంది. నరసింహంగారు కూతురి పెళ్ళి త్వరలో చేసెయ్యాలన్న నిర్ణయానికి వచ్చారు. సంబంధం చూసుకోవాల్సిన అవసరంలేదు. తన కొడుకు పెద్దచదువు చదివినా, మంచి ఉద్యోగంలో వున్నా అక్కగారు మంచిది కాబట్టి తన కూతురుని కొడుక్కి చేసుకుంటానంది. తను ఆట్టే కట్నం ఇవ్వలేడని ఆవిడకి తెలియదు కనుకనా!

"వచ్చేనెలలో రెండు మంచి ముహూర్తాలున్నాయి. పాప పెళ్ళి చేసేద్దాం..." అన్నారాయన శాంతమ్మతో.

శాంతమ్మ కూతురి పెళ్ళి చేసేద్దామని భర్తదగ్గిర నాలుగేళ్ళుగా పోరుతూనే వుంది. ఆవిడ భయమల్లా వదినగారు కట్నం ఆశతో పై సంబంధం ఒప్పేసుకుంటుందేమోనని. ఆవిడ భయపడినట్లు జరుగలేదు. అయితే యిప్పటికే ఆలస్యమైంది. ఇంకా ఆలస్యం చేస్తే పందిటిసంబంధం చెయ్యటానికి వచ్చుకూడా!

ఆవిడ సంతోషంతో తలవూపింది

"దానికూడా చెప్పు" అన్నారాయన

ఆవిడామాట చెప్పినప్పుడు-

"ఈ పెళ్ళి నాకిష్టంలేదమ్మా"

అంది వసంత.

శాంతమ్మ నిర్ఘాంతపోయింది. తన కూతురికేమైంది? ఎప్పుడూ లేనిది ఇవ్వాళ ఇలా మాట్లాడుతోందేమిటి?

ఆ తర్వాత శాంతమ్మ నయాన్న, భయాన్న

చెప్పిచూసింది. వసంత మనసు మారలేదు. నరసింహంగారు నరసింహావతారమే ఎత్తారు. లాభం లేకపోయింది, వసంత ఏడ్పు రాగాలు పెట్టింది; అన్నం తినకుండా పస్తులు పడుకుంది.

చివరకు నరసింహంగారికి విసుగెత్తి 'దానిఖర్మ' అనుకొని పూరుకున్నారు. ఈ విషయం అన్నపూర్ణకుకానీ, కొండలరావుకు కాని తెలీదు.

వారం పది రోజులు గడిచిపోయాయి. ఓ రోజు సాయంత్రం నరసింహంగారు అన్నపూర్ణమ్మ ఇంటికి వెళ్ళారు. ఆ సమయాన కొండలరావు ఇంట్లో లేడు. కొంచెం సేపు అక్కతమ్ముళ్ళు లోకాభిరామాయణం మాట్లాడుకున్నారు. ఆ తర్వాత అన్నపూర్ణమ్మ అంది:

'ఇంతకాలమూ పిల్ల చదువుకుంటోందని పెళ్ళి వాయిదా వేశాం. ఇప్పుడు దాని చదువు పూర్తయింది.... వాళ్ళిద్దరికీ ముడిపెట్టేస్తే మనబాధ్యత తీరుతుంది....నాకావయసు పైబడుతోంది. వచ్చే నెలలో ముహూర్తాలున్నాయట.. పురోహితుడిని కలుసుకొని ఓ ముహూర్తం స్థిరపరచు....

నరసింహంగారు చాలాసేపు మాట్లాడలేదు.

"ఏమిటి తమ్ముడూ ఆలోచిస్తున్నావ్? కట్నాలూ, కానుకలూ, అడుగుతానని భయపడుతున్నావా?....నువ్వు ఆ భయం పెట్టుకోనక్కర్లేదు...."

అక్కగారి మంచితనానికి నరసింహంగారి కళ్ళు చెమర్చాయి. ఆవిడవైపు ఒక్కసారి చూసి, తలదించుకుంది.

'దానికి ఈ పెళ్ళి ఇష్టం లేదట అన్నయ్యా...." అన్నారు.

అన్నపూర్ణమ్మ విస్తుపోయింది. ఆయన మాటలు ఆవిడకు నమ్మశక్యం కాలేదు.

"ఏమిటంటున్నావ్ తమ్ముడూ...."

"అవునే అక్కయ్యా.... అది కొండలను చేసుకోడానికి ఇష్టపడ్డంలేదు...."

"ఎంచేత?..."

తాంత్రిక ఉంగరం

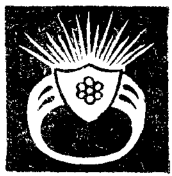

9 వ ప్రపంచ విధి ఉద్యోగం, ప్రేమ, వివాహం, ఆర్థిక, ఆరోగ్య, పరీక్ష, వ్యాపారం, కోర్టు అన్ని విషయాలలో అదృష్టంగా విజయం చేకూరుస్తుంది. దుష్టగ్రహాల బారినుంచి రక్షిస్తుంది. వశీకరణ శక్తి కలది. వేలాదిగా ఉపయోగిస్తున్నారు. తాంత్రిక ఉంగరం వెల రూ. 2/50. స్పెషల్ రూ. 5/50. ఎక్స్‌ట్రా స్పెషల్ రూ. 11/25 పోస్టేజి అదనం. ఆమోదము పొందనిచో డబ్బు వాపసు. నేడే పోస్టుకార్డు వ్రాయండి.

MAHAKALI TANTRIK KARYALAYA
116, Lajpat Rai Market,
DELHI-6

"ఏమోనే అక్కయ్యా .... వాడికి ఉలిక్కి చెప్పినట్లు చెప్పాను. ' ఈ చదువుకున్న పిల్లకి వద్దురా బాబూ'' అని ... చెప్పాను ....లేదు... ఆ చదువు ఫలితం అది ... దానికి నయానా, భయానా చెప్పి చూశాను ....దాని మనసు మారిందికాదు. దాని పట్టుదల నాకు తెలుసు ... బలవంతాన పెళ్ళిచేసినా, ఏ నూతిలోనో దూకుతుంది. నా భయం"

అన్నపూర్ణమ్మ దీర్ఘంగా నిట్టూరుస్తూ, 'దానికిష్టంలేని పెళ్ళి చెయ్యకు ... ముడుతులే... అంది.

"కొండకు ఎంతక్కాడే అక్కయ్యా తొందరపడితే మాదో పిల్ల దానికి నీ అనుచితమూ ...డి మంచితనమూ అర్థం కావడంలేదు... వదేదాని ... కొండకి ఎంతక్కా మంచి ఉద్యోగంలో వున్నాడు. బుద్ధిమంతుడు ... వాడికి రాజాలాంటి సంబంధం చూస్తాను....వచ్చే నెలలోనే వాడి పెళ్ళి చేసేద్దాం....నువ్వేం దిగులు పడకు...."

చీకటి పడ్డంతో నరసింహంగారు వెళ్ళిపోయారు. అన్నపూర్ణమ్మ చాలా సేపు ఆలోచిస్తూనే కూర్చుండిపోయింది

* * *

ఓ రోజు సాయంత్రం కొండల్రావు ఇంటికి వచ్చేసరికి అన్నపూర్ణమ్మ పెళ్ళిళ్ళ పేరయ్యగారితో మాట్లాడుతోంది. కొండల్రావు ఆశ్చర్యపోయాడు. తన తల్లి పెళ్ళిళ్ళ పేరయ్యగారితో మాట్లాడవలసిన అవసరమేమిటో! ఆ తర్వాత 'తల్లిది నలుగురికి సహాయంచేసే మనస్తత్వం కాబట్టి ఎవరికో సంబంధాలు అడుగుతోందని' సమాధానపడ్డాడు. తన గదిలోకి పోయి కూర్చున్నాడు.

"పిల్ల చదువుకుంది. బుద్ధిమంతురాలూ చక్కనిది, అయితే చాలు ....కొత్త మంచి వంశంలోని పిల్లని చూడండి—"

"ఆ అర్హతలున్న పిల్లలు చాలా మంది వున్నారమ్మా. కానీ ఓ విషయం ముందు చెప్పాలి. అబ్బాయి "ఎమ్మే" పాసయ్యాడు... 'బ్యాంకి'లో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు.. ఈ రోజుల్లో 'బ్యాంకి'లో ఉద్యోగంచేస్తున్న అబ్బాయిలకి పదివేలూ పదిహేనువేలూ కట్నం కావాలంటున్నారు. మీ మనసులో ఏముందో చెప్పండి—మీ అబ్బాయికి ఏపాటి కట్నం కావాలి?...

కొండల్రావు ఉలిక్కిపడ్డాడు.

అన్నపూర్ణమ్మ నవ్వింది.

"కట్నం ఆశ నాకు లేదండి....ఆయన కొత్త ఇచ్చేవెళ్ళారు....వాడికా ఉద్యోగం వుంది....ఏదో మా అంతస్తుకు తగినట్లు లాంఛనాలు జరిపితే అంతేచాలు..."

"దేశంలో మీలాంటివారేవుంటే, ఆడపిల్లల తండ్రులు పిల్లల పెళ్ళిళ్ళకోసం ఇన్ని అవస్థలు పడటమెందుకమ్మా!... చూడండి .... మన కొండల్రావుకి మంచి సంబంధం తీసుకొస్తాను ....మరి నేను వెళ్ళిరానా అన్నపూర్ణమ్మగారూ!..."

"మంచిది..."

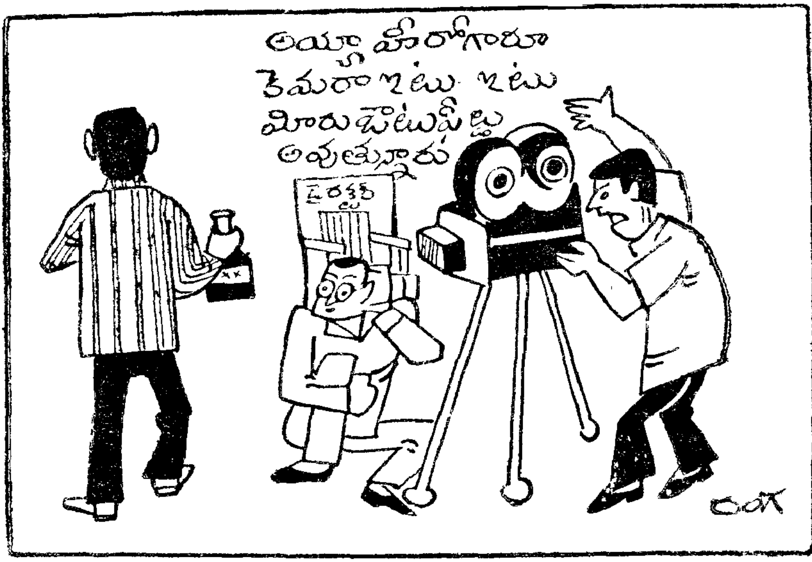

కొండల్రావు ముఖం పాలిపోయింది. కొద్దిసేపు ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు తల్లి తనకు పై సంబంధం చూసినట్లు చెప్పవలసిన అవసరమేమిటి తల్లీ, మామయ్యా మాట మాట అనుకున్నారా? లేచి హాల్లోకి వచ్చాడు. ఇంతలో కాఫీ గ్లాసు పట్టుకుని అన్నపూర్ణమ్మ వచ్చింది గ్లాసు అతడి చేతికిచ్చి

"అలా ఉన్నావేంరా కొండా..." అంది.

కొండల్రావు మారు మాట్లాడకుండా కాఫీ త్రాగాడు. ఖాళీగ్లాసు తల్లిచేతికిచ్చాడు. ఆవిడ వెనుతిరిగి వెళుతూ ఉంటే

"ఎవరికిమ్మా సంబంధం చూడమని పేరయ్యగారితో చెబుతున్నావ్..." అన్నాడు.

"నీకేరా...."

"నాకా...."

"అవున్రా కొండా...విస్సుకేముకోలాని పాప ఇష్టపడటంలేదట నీకేంతక్కువ... ఆ కాపోతే మరో కర్త ... దానికన్నా అందమైన పిల్లనితెచ్చి పెళ్ళిచేస్తాను ... నువ్వు అనవసరంగా మనసు పాడుచేసుకోకు... ..."

కొండల్రావు పాలిపోయిన ముఖంతో ఆవిడవైపు చూసాడు ఆవిడలోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

కొండల్రావు కొంతసేపు ఆలోచిస్తూ కూర్చుండిపోయాడు. ఇంత క్రితం తల్లి మామయ్యా మాటా మాటా అనుకున్నారేమో? అనుకున్నాడు. అది కాదు విషయం. పాప ఇష్టపడటంలేదట. ఆ విషయం తను ఎలా నమ్మగలడు? పాపకు

తనంటే ఎంత ఇష్టమో తనకు తెలుసు. అలాంటిది ఒక్కసారిగా దానిమన సేదుకు మారిపోయింది?

"పాపను అసలు విషయం అడగాలి అనుకున్నాడు కొండలరావు వెంటనే ముఖం దుద్దుకొని బట్టలు మార్చుకున్నాడు బయలుదేరుతుంటే,

"ఎక్కడికిరా వెడుతున్నావ్ కొండా వంటయింది. భోజనంచేసి వెళ్ళకూడదూ?" అంది అన్నపూర్ణమ్మ.

కొండలరావు తల్లిపై విరుచుకు పడ్డాడు.

"గోదాట్లోకే అమ్మా... పనిమీద వెడుతున్నప్పుడు ఎక్కడికి వెడుతున్నావని అడగద్దని ఎన్నిసార్లు చెప్పాను?...."

అన్నపూర్ణమ్మకు అతడికి అంత కోపం ఎందుకువచ్చిందో అర్ధంకాలేదు. కొండలరావు వడివడిగా అడుగులు వేస్తూ వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

"రారా కొండా.... ఈ మధ్య నువ్వు మా ఇంటికి రావడమేలేదు..." అన్నారు వరసింహంగారు

"పాప ఇంట్లో వుందా మావయ్యా?"

"మేడమీద పుస్తకం చదువుతోంది చూడు."

కొండలరావు వడివడిగా అడుగులు వేస్తూ మేడమీదకు దారితీశాడు. నరసింహంగారు అతడివైపు చూస్తూ నిలబడ్డారు కొండలరావు వెళ్ళేసరికి వసంత వార పత్రిక చదువుతోంది.

"పాపా...."

వసంత తలెత్తి అతడివైపు చూస్తూ, "రా బావా. నువ్వీ మధ్య మా ఇంటికి రావడమే లేదు." అంది,

కొండలరావు వెళ్ళి ఆమె పక్కన కూర్చున్నాడు. కొద్ది క్షణాలు వారిద్దరి మధ్యా మాటల్లేవు.

"పాపా! ఓ మాట అడుగుతాను. చెబుతావా?"

"ఏమిటది బావా?"

"మన పెళ్ళికి నువ్వు ఇష్టపడలేదట. నిజమేనా?"

వసంత చూపు మరోవైపు మరల్చుకుని మెల్లిగా

"నిజమే బావా." అంది.

కొండలరావు మాటలు తడుముకుని,

"ఎందుకు పాపా?" అన్నాడు.

వసంత మాట్లాడలేదు.

"ఎందుకు పాపా .... ఇంతకాలమూ నిన్నే మనసులో దాచుకున్నాను. నువ్వు కూడా నేనంటే ఇష్టపడుతున్నావను కున్నాను నేనంటే నీకెందుకు ఇష్టం లేదు నా చదువు చాలదా నా ఉద్యోగం చాలదా నేను మంచివాణ్ణి కానా? చెప్పు పాపా?"

వసంత కాసేపు ఆలోచిస్తూ వుండి పోయింది. చివరకు

"నువ్వు చాలా మంచి వాడివి బావా. నీలాంటి వాళ్ళు అరుదుగా కన్పిస్తారు. నువ్వు చదివిన చదువు చిన్న చదువు

కాదు. ఎమ్మే పాసయ్యావు నీ వుద్యోగం చిన్నది కాదు. బ్యాంకిలో చక్కటి ఉద్యోగం. కానీ .... ” అంది.

“కానీ .... ఏమిటది పాపా?”

“నీ పళ్ళు బావా .... ముందుకు పొడుచుకొచ్చి చాలా అసహ్యంగా వుంటాయి బావా. ఆ పళ్ళు సరిగా వుండి వుంటే నువ్వు చాలా అందగాడివై వుండే వాడివి.”

“... ....”

“కోపం వచ్చిందా బావా .... నువ్వు చాలా మంచి వాడివి. నువ్వంటే నాకు చాలా యిష్టం. కాని పెళ్ళి మాత్రం చేసుకోలేను. నన్ను అపార్థం చేసుకోకు బావా ”

కొండలావు దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి,

“వస్తాను పాపా,” అంటూ లేవాడు

అతడు వెళ్ళిపోతూంటే నరసింహం గారు పిలిచారు. అతడు వినిపించుకోలేదు. ఆయనకు కూతురిపై ఎక్కడలేని కోపమూ వచ్చింది

ఆ రాత్రి కొండలావుకు నిద్ర పట్టింది కాదు. తన పళ్ళపై ఎక్కడలేని కోపమూ

అశోక్

ఆంగ్లేయబోధిని

గ్రంథకర్త: విద్వాన్ A. సుబ్బారాయగుప్త, M.A., B.OL., B.Ed
(Retired Lecturer and Research scholar)

ఈ పుస్తకము పిన్నలకు పెద్దలకు. ఆంగ్లములో అక్షరాభ్యాసము లేనివారు కూడా మా ఆంగ్లేయబోధిని సహాయంతో అందరు 60 దినములలో నేర్చుకొనవచ్చును. మా ఆంగ్లేయబోధిని బాల బాలికలకు చాలా సహాయపడు మిత్రుడు. మా ఆంగ్లేయ బోధినిలో ఇంగ్లీషుకు ఉచ్చారణ (Pronunciation) పలుకుటకు తెలుగులో వ్రాయబడియున్నది. ఇదిగాక మా ఆంగ్లేయబోధినిలో ఇంగ్లీషుకు తెలుగు గ్రామరు, వ్యాసము (Essay writing) ఉత్తరములు వ్రాయుట (Letter writing) సామెతలు (Proverbs), కథలు (Stories) మున్నగు విషయములు చక్కగా సులభశైలిలో వ్రాయబడియున్నవి. సుమారు 600 పేజీలు గల పుస్తకము. [వెల : రూ. 7-50] పోస్టేజి ఖర్చు.

బాలసరస్వతీ బుక్ డిపో, విద్యా విషయిక ప్రచారకులు, [... 29868.]
6, సుంకురామశెట్టి వీధి, మద్రాసు - 1.

వచ్చింది. కసిగా ముందు పళ్లు చేత్తో లాగి చూశాడు. అవి బలంగా వున్నాయి.

• • •

ఆ మరునాడు కొండల్రావు తన ప్రేమ శరధమ మిత్రుడైన ప్రకాశానికి చెప్పి, "ఈ పళ్ళవల్ల నా ప్రేమ భగ్నమవు తోంది ప్రకాశం" అన్నాడు.

"రూపంలో ఏముంది కొండల్రావ్? మనసు మంచిదవ్వాలి. ఈ చదువుకున్న అమ్మాయిలింతే. వాళ్ళకు పైపై మెరుగులు కావాలి. ఆ తర్వాత అనుభవిస్తారు. నువ్వు అనవసరంగా బెంగపడకు. నాకు తెలుసున్న పళ్ళ డాక్టరుగారున్నారు. సాయంత్రం ఆయన దగ్గరకు వెడదాం" అన్నాడు ప్రకాశం.

ఆ సాయంత్రం ప్రకాశం కొండల్రావును పళ్ళడాక్టరుగారి దగ్గరకు తీసుకు వెళ్ళాడు. ఆయన పేరు దశరధరామయ్య. అరవయ్యేళ్ళ వయస్సు వాడాయన. తన పళ్ళ ఎత్తు తగ్గడానికి మార్గం అడిగాడు కొండల్రావు. ఆయన అతని పళ్ళను పరీక్షించి చూసారు. "చూడు బాబూ! ముందు పళ్ళమీద ప్రయోగాలు చెయ్యటం ప్రమాదం. కొత్త కదుల్తూంటే అవి పీకేసి కొత్త పళ్లు కడుతాం. నీ పళ్ళు చాలా బలంగా వున్నాయి, అవి పీకితే కంటి చూపు దెబ్బ తినే ప్రమాదం వుంది నువ్వింకా కుర్రాడివి. ఆ పళ్లు కాస్త ఎత్తుగా వుంటే నీకు నష్టమేమిటి?" అన్నారాయన.

"నీ నీతి బోధలు ఎవడికా్కాలి?" అని కసిగా అనుకున్నాడు కొండల్రావు రాత్రి కంటిపై కునుకులేదు

• • •

ఆ మరునాడు సాయంత్రం ప్రకాశం కొండల్రావును మరో పళ్ళ డాక్టరు దగ్గరకు తీసుకు వెళ్ళాడు ఆయన యువకుడు. కొండల్రావు పళ్ళు పరీక్షించి "దానికేం" అనేశాడు.

కొండల్రావుకు సంతోషమైంది. యంగ్ బ్లడ్'ను మెచ్చుకున్నాడు. ముందు చూపిన డాక్టరు ముసలివాడు కాబట్టి, తన వల్ల కాదని చెప్పలేక భయపెట్టేశాడు.

"పై పళ్ళకి 'క్లిప్' అమరుస్తాను... కొద్ది రోజుల్లోనే మీ పళ్ళ ఎత్తు తగ్గుతుంది, అసలు మీ పళ్లు ఎత్తుగా వుండేవంటే ఎవరూ నమ్మలేరు. అయితే నా 'ఫీజు' యాభయి రూపాయలు."

కొండల్రావు అయిదు పదులూ తీసి ఆయన చేతిలో పెట్టేశాడు. ఆయన 'క్లిప్పు' అమర్చి, ఓ పదిరోజుల తర్వాత కన్పించమన్నాడు.

ప్రకాశమూ, కొండల్రావూ ఇళ్ళకు బయలుదేరారు. దారిలో కొండల్రావు ఆ డాక్టరుగారిని తెగ మెచ్చుకున్నాడు. అలాంటి డాక్టరు దగ్గరకు తీసుకెళ్ళినందుకు ప్రకాశానికి అభినందనలు తెలుపుకున్నాడు.

తను 'క్లిప్పు' అమర్చుకున్నట్లు కొండల్రావు తల్లికి చెప్పలేదు. 'కొద్ది

రోజులు పోయాక తల్లి తనను చూసి ఆశ్చర్యపోవాలి. పాప వచ్చి 'నాకు నువ్వే కావాలి బావా' అనాలి!

ఆ రాత్రి అందమైన కలగన్నాడు కొండల్రావు. దాన్లో తనూ, పాపా ఒకరి ప్రక్క ఒకరు ఓ నందనోద్యానవనంలో విహరిస్తున్నారు పాప తనపై వాలిపోయి అరమోడ్పు కన్నులతో 'నీ హృదయంలో కాస్త జాగా ఇయ్యి బావా' అంటోంది.

* * *

తెల్లవారేసరికి, పక్కెత్తు మాట దేవు డెరుగు! కొండల్రావు ముఖం ఇంత లావున వాచి, జాంబవంతుని ముఖంలా తయారైంది. పళ్ళపోటు ఆరంభమైంది దానికి తోడు జ్వరంకూడా తగిలింది, కొండల్రావు ఆవిషయం తల్లికి చెప్పక తనలోనే దాచుకున్నాడు, బాధను ఓర్చుకున్నాడు, బాధ పడితేనే కదా ఫలితం దక్కేది?

పళ్ళు తోముకుంటూంటే పళ్ళు బాధ పెట్టాయి. కాఫీ త్రాగుతూంటే పళ్ళు 'జివ్వు' మన్నాయి. అతడి ముఖాన్ని చూసి,

"అదేమిట్రా కొండా... ముఖం అలా వాచిపోయిందీ?" అంటూ కంగారు పడిపోయింది అన్నపూర్ణమ్మ.

"ఆ... ఏమీ లేదమ్మా. రాత్రి దోమలు తెగకుట్టేశాయి," అంటూ అబద్ధమాడాడు కొండల్రావు.

ఆఫీసువేళకి నాలుగు మెతుకులు కొరికి భోజనమయిందనిపించాడు కొండల్రావు. ఆ తర్వాత అద్దంలో తన ముఖాన్ని చూసుకుని, బ్యాంకిలో అందరూ తనని చూసి నవ్వుతారని. బ్యాంకికి సెలవు చీటీ పంపాడు ఏం తోచక పడుకున్నాడు. అంతకంతకూ పళ్ళ నొప్పు ఎక్కువైంది దానికితోడు జ్వరమూ ఎక్కువైంది. ఆ సాయంత్రానికి పళ్ళు కాలే జ్వరం వచ్చేసింది అన్నపూర్ణమ్మకు ఏం చెయ్యడానికి తోచక నరసింహంగారికి కబురు పంపింది. ఆయన వచ్చి మేనల్లుని పరిస్థితి చూశారు ఉన్నట్టుండి జ్వరం ఎందుకు వచ్చిందో, ముఖం ఎందుకు వాచిందో ఆయనకు అర్థమైంది కాదు.

"మొహం వాచిందేమిట్రా కొండా" అన్నారాయన.

'పాపను చేసుకోవడానికి కారణం నా పక్కెత్తు మామయ్యా ....

మూడు రకాల ఉపన్యాసాలు

మూడు రకాల ఉపన్యాసాలున్నాయి. ఒకటి ముందుగా మాట్లాడదామనుకున్నది, రెండోది సహజంగా మాట్లాడేది. మూడోది అంతా అయిపోయాక 'ఇలా' ఉపన్యసిస్తే బాగుండేదని అనుకొనేది,

అంతేత పళ్ళు ఎత్తు తగ్గడానికి 'క్లిప్స్' పెట్టించుకున్నాను. దీనికంత కంగారు పడాల్సింది లేదు' అన్నారు కొండలరావు.

మేనల్లుడి మనసు తెలిశాక నరసింహం గారి కళ్ళు చెమర్చాయి. 'పాపం! పిచ్చి కెంత ప్రేమ! దానికోసం ఏదైనా చేస్తాడు. అలాంటిది దానికి అర్థం కావడం లేదు బాహ్య సౌందర్యానికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇస్తోంది. అనుకూలుడైన భర్త దొరుకుతుంటే ఆడదానికి కావాల్సిందేముంది?' అనుకున్నారాయన.

నరసింహంగారు ఇంటికి వెళ్ళి శాంతమ్మతో అన్నారు.

"కొండడికి ఏం మొచ్చిందే శాంతా.... వాడికి పళ్ళెత్తు అంటి కాబోలు పోయి డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళి 'క్లిప్స్' పెట్టించుకున్నాడు. ఇప్పుడు లోపం ఉంటే లోపం తాను....? ముఖం చూసి, ఇష్టం వచ్చిందని పిచ్చిది పాపకి దాని మనసు ఒప్పుకోవడం లేదు."

"దానికి నచ్చచెప్పాను. ఆడదానికి అనుకూలుడైన భర్త దొరకడం కంటే కావాల్సిందేముంది? పిచ్చిపాపకి అంటే ఆ పిల్లాడికి దొరికితే ఏవో మేనమామ కూతురనే అభిమానం తప్పిస్తే....? దీనికి ఆ పిల్లాడి మనసు అర్థం కావడం లేదు."

తల్లి తండ్రుల సంభాషణ వసంత చెవిన పడింది. తను పళ్ళెత్తు అని బావ 'క్లిప్స్' పెట్టించుకున్నాడా బావ! తన బావ ఎంత అమాయకుడు! పాతికేళ్ళు వస్తూంటే ఆ పళ్ళు లొంగుతాయా!

వసంత చాలాసేపు ఆలోచిస్తూ కూర్చుండిపోయింది. తనకు కాబోయే భర్తకు అందం వుంటే చాలా? అందం వుండి గుణం లేకపోతే? తన బ్రతుకు నరకం కాదూ? బావకు తనంటే ప్రాణం. తనను పువ్వుల్లో పెట్టి చూసుకుంటాడు. తనను సుఖపెడతాడు. పెద్ద చదువు .... మంచి ఉద్యోగం... ఆస్తి... అంతస్తు .... గుణం... ఇవి వున్నాయి కావలసినన్ని. పళ్ళు కాస్త ఎత్తయితే మాత్రం నష్టమేమిటి?

వసంత ఓ నిర్ణయానికి వచ్చి చీరా కాస్త మార్చుకుంది. ముఖం కడుక్కుని బొట్టు దిద్దుకుంది. జడలో మల్లెలు తురుముకుంది. జోళ్ళు వేసుకొని బయలుదేరుతూ, "ఓసారి అత్తయ్యగారింటికి వెళ్ళొస్తానే అమ్మా" అంది తల్లితో.

శాంతమ్మ జవాబు చెప్పలేదు. ప్రశ్నార్థకంగా కూతురు వైపు చూస్తూ నిలబడిపోయింది.

వసంత వెళ్ళేసరికి ఎప్పుడూ ఉన్నట్టు హాల్లో దిగాలుగా కూర్చుని ఉంది.

"అదేమిటి అత్తయ్యా! అలా కూర్చున్నావ్....?" అంది వసంత.

"కొండకి జబ్బు చేసి పాపా ......"

"మరేం భయపడకు అత్తయ్యా...." అంటూ కొండలరావు గదిలోకి వెళ్ళింది వసంత.

వసంతను చూస్తూనే కొండలరావు లేచి

జ్యోతి

కూర్చున్నాడు. వసంతకుర్చీ అతడిమంచం దగ్గరకు జరుపుకుని కూర్చుంటూ.

"ఏమిటిబావా...ఇలాతయారయ్యావ్.." అంది.

"ఏంలేదు పాపా....నాకుపళ్ళెత్తుకాబట్టి కద నువ్వు నన్నుచేసుకోటానికి ఇష్టపడ్డం లేదు....అంచేతక్లిప్పు పెట్టించుకున్నాను.. కొద్ది రోజుల్లోనే పళ్ళెత్తు తగ్గుతుందని చెప్పారుడాక్టరుగారు...."

"నువ్వెంత అమాయకుడివి బావా.... ఎవరుబావా ఆడాక్టరు?....ఈవయసులోపళ్ళెత్తు తగ్గుతుందా? నీ అమాయకత్వాన్ని పూతంగా తీసుకొని డబ్బు గుంజాడు ఆడాక్టరు.."

కొండల్రావు వసంతవైపు జాలిగా చూస్తూ అన్నాడు.

"అయితే నాపళ్ళెత్తు తగ్గదా పాపా.... నిన్ను పొందే మార్గమేలేదా?...."

"నీకు పళ్ళెత్తయితే వచ్చిన నష్టమేమీ లేదు బావా .. ముందు ఆడాక్టరుదగ్గరకు వెళ్ళి 'క్లిప్పు' తీయించేసుకునిరా..."

"పాపా...."

"ఇన్నాళ్ళ నా మనసును కప్పిన తెర ఇప్పుడే తొలగిపోయింది బావా....నీ మంచి మనసుంది.., పళ్ళుకాస్త ఎత్తుగావుంటే నష్టమేమీ లేదు మా అమ్మ ఏమందో తెలుసా బావా?...."

"అత్తయ్య ఏమంది పాపా...."

"అదవానికి అనుకూలుడైన భర్త దొరకటం అదృష్టమట .... అంచేతనేనో నిర్ణయానికి వచ్చాను...."

కొండల్రావు ఉత్సాహంతో

"ఏమని పాపా...."అన్నాడు.

వసంత బోల్డుసిగ్గు పడిపోయి, చెంగు చెంగున గుమ్మందగ్గరకు వెళ్ళి, అతడివైపు చూసి కవ్వింపు స్వరంతో

"అమ్మ....అశ.... నేచెప్పను ...." అనేసి అన్నపూర్ణమ్మదగ్గరకు వెళ్ళింది. ఆవిడగుండెల్లో ముఖాన్ని దాచేసుకుంటూ,

"నన్ను క్షమించావని చెప్పు అత్తయ్యా...." అంది.

అన్నపూర్ణమ్మకు ఆమె మాటలు అర్థమైనాయి కాదు ఆమె జుత్తునిమురుతూ,

"ఎందుకే పిచ్చి పిల్లా...." అంది.

"మూర్ఖత్వంతో నీ మనసూ, బావ మనసూ, అమ్మ మనసూ నొప్పించాను అత్తయ్యా. ఇక మీ మాట కాదనను."

అన్నపూర్ణమ్మ వసంతను గాఢంగా కౌగలించుకుంది. వసంత మృదుమధురమైన స్వరంతో మెల్లిగా అంది.

"ముందు బావను డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళి ఆ 'క్లిప్పు' తీయించేసుకుని రమ్మని చెప్పు అత్తయ్యా. ఇప్పుడు నా కళ్ళకి బావ నవమన్మధుడిలా కన్పిస్తున్నాడు."